

Proposta de nova llei vitivinícola

L'Institut Agrícola al·lega els canvis normatius previstos a l'Avantprojecte de llei vitivinícola de Catalunya que s'ha elaborat defugint el sector

Primerament, dir que no és gens habitual ni convenient adoptar, com a norma pràctica a l'hora d'elaborar nova legislació, defugir de la participació del sector involucrat.

L'avantprojecte de llei del sector vitivinícola ha estat al calaix de l'INCAVI i a la Conselleria durant mesos, sense que res no en transcendís des de que a primers d'any s'inicià un procés de consulta pública on no es donà gens d'informació, tot i que diversos actors en van reclamar la documentació.

Ara, al ben mig del temps on els viticultors, empreses del sector, i consells reguladors dediquen la major part dels seus recursos a preparar i dur a terme la seva activitat principal de l'any, es fan públics els documents relatius a l'avantprojecte de llei i es concedeix un període d'informació pública de només 15 dies a comptar del 19 de juliol.

Novament es repeteix la manca de diàleg i participació del Departament d'Agricultura, que ara fa unes setmanes, també va impulsar (amb l'aquiescència de les organitzacions agràries presents a la Taula sectorial de la vinya i el vi), una modificació de la reglamentació que regula la targeta vitivinícola, just abans de la verema i amb l'únic objectiu, al nostre entendre, de perjudicar al productor amb un augment de burocràcia i fer-li afrontar possibles desqualificacions de producció al seu càrrec.

Des de l'INSTITUT AGRÍCOLA s'ha exigint un termini addicional per a tothom, a fi que, passada la verema, es puguin valorar objectivament les novetats introduïdes al text i les afectacions reals, màxim si tenim en compte que la norma ha d'operar coordinadament amb d'altres regulacions d'un àmbit territorial major i no es vol patir d'inseguretat jurídica.

Al respecte, el text no deixa dubte, es tracta d'un document amb mancances i contradiccions que deixa molt que desitjar en tant que document legal de referència.

Tampoc ens ha sorprès. Vivim un moment on bona part de les lleis que afecten al sector ni tan sols tenen un tràmit d'exposició pública, sinó que el Govern les promou directament des dels grups parlamentaris legislant deliberadament en absència de processos de participació pública o dictàmens del Consell de Treball Econòmic i Social (CTESC) i, per tant, d'esquenes al sector i la ciutadania (tal seria el cas de lleis com les de l'Agència del Patrimoni Natural i Biodiversitat, o la llei d'Espais Agraris).

A tall d'exemple, el preàmbul de l'avantprojecte de llei anuncia la regulació dels vins sense alcohol o dels productes vínics de baixa graduació. Un punt veritablement rellevant, que podria esdevenir una ocasió per al sector, tal i com ho ha estat -salvant les distàncies- per d'altres sectors competidors com el cerveser, sens dubte podria donar lloc a canvis en les pautes de consum, molt afectades després dels canvis normatius a les lleis de trànsit.

Això no obstant, el text legal de la norma NI HO MENCIONA. Imaginem que el legislador de nou s'ho reserva per al tràmit parlamentari.

El mateix succeeix amb la regulació de l'Enoturisme. També el preàmbul en parla, si, però novament res no en diu el text normatiu. Ens trobem de nou amb una premissa similar. Un text poc treballat i amb incongruències.

No cal dir, vista la qualitat i temes abordats pel document, que hi ha molts punts que requeririen d'una reflexió serena, que potser va més enllà del temps que el legislador s'ha donat per tenir enllestida la llei.

Al nostre parer, hi ha hagut temps més que suficient per fer les coses bé, i ara, a correuita, a tothom li han agafat les presses, possiblement per dir que s'ha fet una tasca, i el resultat és un document que només ens aporta incertesa vers la situació actual.

Tenint en compte els temes introduïts al preàmbul i al text, és necessari debatre amb profunditat i assolir acords sectorials d'aspectes com ara:

- Si els productes de baixa graduació alcohòlica, sense alcohol o desalcoholitzats poden tenir dret a mencions de qualitat com les atorgades per una DO, i si és així sota quines condicions.
- En quines condicions l'enoturisme es desenvolupa i la seva consideració com a renda agrària.
- El tractament de la reposició de falles i en particular al fet que calgui donar un tractament diferencial a la reposició de falles de plantació de la reposició de falles en vinyes velles. En particular a l'hora de valorar l'antiguitat de la plantació.
- El mecanisme d'exclusió unilateral de varietats víniques per part de la Conselleria, que hauria de salvaguardar la seguretat jurídica de les inversions, per a què aquells que hagin fet les plantacions no es vegin fora de la DO, abans fins i tot que aquestes estiguin amortitzades.
- Cal clarificar la restricció als productors que es volen fer els empelts a la pròpia explotació amb material propi, als quals se'ls vol incloure en un registre que els podria comportar noves obligacions més pròpies dels viveristes.
- Cal que el registre de collita també generi declaracions de collita sobre les persones que lliuren collita a Catalunya, però que ha estat produïda fora de Catalunya (aspecte no indicat a la norma a exposició pública), com pot passar no només amb la DO CAVA sinó amb el vi de taula entre d'altres casuístiques, i establir aleshores els necessaris mecanismes de coordinació entre els registres autonòmics a tal efecte.
- Es demana parlar de Subzones en l'àmbit d'una Denominació d'Origen Protegida. Això tot i ser una reclamació històrica del sector en diferents DOP, no s'ha incorporat i seria suficient amb indicar que pot ser definida reglamentàriament i en el plec de condicions de les DOP que els desenvolupin en base a especificitats concretes dins el ventall de condicions del Plec de Condicions General de la DOP.
- Les facultats de control del plec de condicions a viticultors i cellers han de poder ser encarregades a una empresa externa per part del Consell Regulador, sense perjudici del compliment de les normes oficials per part de l'entitat o empresa finalment responsable del control. Aquest control ha de ser complementari a l'exercit per l'autoritat competent en les matèries de la seva competència com ara el frau.
- Cal potenciar un control més efectiu que eviti que productes falsificats puguin arribar al consumidor. La traçabilitat i la garantia que el producte embotellat és autèntic producte de la DO que menciona l'etiqueta ha de ser una premissa de les autoritats, que han de vetllar no únicament els centres de distribució, sinó el conjunt de la cadena alimentària, tot dotant-se de les eines adients per diferenciar el producte falsificat de l'original en coordinació amb cellers i consells reguladors.
- La prescripció de faltes no ha de comptar fins que el fet no sigui denunciat o bé l'autoritat de control en tingui coneixement dels fets.

Aquests, entre d'altres aspectes, són part de les inquietuds que ha generat una norma a exposició pública, en un període francament breu poc abans de la verema.

Només un apunt més, a banda del text, la documentació existent en la fase d'exposició pública permet consultar informes preceptius que calen per a la tramitació.

Recomanem la consulta de la *“Memòria de les observacions i al·legacions presentades en els tràmits de consulta interdepartamental, audiència, informació pública i informes, si escau, i raons que han dut a desestimar-les si és el cas (elaborat per l'INCAVI) ”*.

És un document breu on només hi trobareu el TÍTOL ... sembla ser que, o bé no n'hi ha cap, o bé la memòria és paper mullat.

Verema 2017 Subirats